

El amigo silencioso

Títol original: *Silent Friend* **Direcció i guió:** Ildikó Enyedi **País:** Hongria **Durada:** 147 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Tony Leung Chiu-Wai, Luna Wedler, Léa Seydoux, Enzo Brumm **Música:** Gábor Keresztes, Kristóf Kelemen **Fotografia:** Gergely Pálos **Distribuïdora:** Comunidad Filmin **Estrena a Espanya:** 15/05/2026

No recomanada per a menors de 12 anys

Versió original en anglès, alemany i cantonès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Al cor d'un jardí botànic en una ciutat medieval d'Alemanya s'alça un ginkgo majestuós, un arbre mil·lenari que suscita l'atenció de tres persones al llarg de més de 100 anys: un neurocientífic de Hong Kong, una jove que observa un gerani i una estudiant a les albor del segle XX que se submergeix en els misteris de la fotografia. (decine21)

SOBRE LA PEL·LÍCULA

L'anhel de reconeixement i reconnexió

Ildikó Enyedi presenta una pel·lícula sensitiva sobre la percepció i la comunicació

Al costat de *Recién nacidas*, l'equador de la Secció Oficial de la 70 Seminci tanca aquest dimarts amb ***Silent Friend***, el nou treball de la directora Ildikó Enyedi (*En cuerpo y alma*) que vertebrada una proposta molt sensorial i, paradoxalment, humanista, vertebrada entorn d'un ginkgo mil·lenari i l'efecte que causa en tres moments temporals molt diversos al llarg de la història, mentre evidencia reflexions sobre, entre altres temes, l'anhel de reconnexió i reconeixement: «Ni aquesta ni cap de les meves altres pel·lícules pretén establir cap base o ensenyar alguna cosa», ha asseverat la cineasta hongaresa en conversa amb els mitjans.

Més enllà del mantra de plantejar preguntes i no donar respostes, els indicis del film són merament sensorials. «Volíem fer una pel·lícula sensitiva, que parlés als nostres sentits, més enllà de la imatge i el so, per la qual cosa era evident que havíem d'experimentar amb diversos llenguatges cinematogràfics», explica. «Havíem de bolcar la textura de les imatges, perquè indirectament, en lloc de línies argumentals i paraules, podem explicar molt de la condició humana a través de la imatge i del so».

Una cosa a la qual, com qualsevol experiment, tota absència de condicionant extern ajuda: «Assistir a una sala de cinema és una experiència hipnòtica: tens una gran oportunitat de trobar-te dins d'una realitat alternativa», valora la cineasta. «Aquesta mena d'experiència ens obliga a estar oberts a altres formes de vida... i també a altres éssers humans; i el cinema suposa una eina fascinant per obrir-nos».

Viu debat

Davant la necessitat d'explorar un nou territori, va ser en conversa amb un dels protagonistes, Tony Leung Chiu-Wai, on es va trobar una de les claus que s'amaguen darrere de la pel·lícula; no sobre el seu paper sinó sobre el que hi ha darrere de la pel·lícula: «Un cop em va preguntar quina era la diferència entre la filosofia oriental i l'occidental, i crec que aquesta última recorre sovint a la idea d'estar separat de la naturalesa, de si mateix o de certs elements». És, en paraules d'Enyedi, alguna cosa que té a veure «amb el control i amb l'ansia de tornar a connectar amb la llibertat, amb apercebre's de certa mena de coexistència i de reconeixement davant d'altres formes de vida». Això ressona en ple segle XXI, quan ens trobem «amb un debat molt viu sobre reconèixer l'altre com un igual; el primer pas per a la comunicació».

Samuel Regueira - elnortedecastilla.es – 28/10/2025